

великий обсяг навчальної роботи, нестача вільного часу.

У результаті анкетування, можна зробити висновки, що ставлення студенток до фізичного виховання можна поліпшити за умов розвитку матеріальної бази, вдосконалення навчального процесу і змісту занять.

Перелік використаних джерел

1. Антікова В.А. Оптимізація фізичного виховання у вищих навчальних закладах // Матер. II всеукр. наук.-практ. конф. «Концепція підготовки спеціалістів фізичної культури в Україні». – К., Луцьк: Вежа. – 1996. С. 209-213.
2. Брехман И.И. Валеология – наука о здоровье. – М.: Физкульт. и спорт, 1990. 206 с.
3. Прокопенко Е. А. Двигательная активность студентов и их суждение о здоровом способе жизни // Вісник технологічного університету Поділля. №43. Соціально-гуманітарні науки. – Хмельницький, 2002. – С. 36-37п
4. Ильин Е.П. Мотивация и мотивы. – СПб.: Питер, 2002. – 512 с.
5. Оксьом П.А. Фізичне виховання студентської молоді // Теорія та методика фізичного виховання 02,2008. С. 13-14.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ (КЕЙС-МЕТОД) ДЛЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВУЗІВ

Шаравара Л.П., Крамарьова Ю.С.

Запорізький державний медичний університет
ДУ «Дніпропетровська державна медична академія МОЗ України»

Інформація про автора Шаравара Лариса Павлівна, асистент кафедри загальної гігієни та екології; **Крамарьова Юлія Сергіївна**, кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної гігієни та екології.

Анотація У статті розглядаються актуальні питання впровадження кейс-методу навчання у практику вищої медичної освіти, його переваги та технологія створення. Характеризуються задачі викладача та студентів при використанні кейс-методу та його переваги.

Постановка проблеми Останнім часом у зв'язку з активною модернізацією української освіти у системі вищої школи відбувається пошук

та впровадження нових ефективних систем та методів навчання студентів.

Одне з провідних місць в цій системі займає кейс метод або метод аналізу ситуацій. Сутність його в тому, що студентам пропонується осмислити реальну життєву ситуацію, опис якої одночасно відображає не тільки окрему практичну проблему, але і актуалізує певний комплекс знань, необхідних при її вирішенні. При цьому запропонована задача не має однозначних рішень. Використання методу case-study в навчанні студентів дозволяє підвищити пізнавальний процес до досліджуваних дисциплін, поліпшити їх розуміння, сприяє розвитку дослідних, комунікативних та творчих навичок прийняття рішень. Створений свого часу як метод вивчення економічних дисциплін, в даний час метод case-study знайшов широке поширення і в медичних науках [2].

Впровадження методу case-study в практику вищої медичної освіти в даний час є вельми актуальною та потребує певних впроваджень у навчання.

Виклад основного матеріалу Пошуки нових методів та систем навчання обумовленні необхідністю орієнтації не стільки на отримання конкретних знань, скільки на формування професійної компетентності, умінь і навичок розумової діяльності, розвитку здібностей особистості, серед яких особлива увага приділяється здатності до навчання, вмінню швидко та ефективно переробляти величезні масиви інформації. Також підвищеними вимогами до якості фахівців які, повинні володіти здатністю оптимальної поведінки в різних ситуаціях, відрізнятися системністю, ефективністю та швидкістю дій.

В даний час пріоритетом сучасної освіти є зміна його парадигми: перехід від парадигми навчання до парадигми вчення [3]. Для цього, як відомо, необхідно використовувати для викладання у вищій школі методи і технології, які навчать студента працювати з великою кількістю інформаційного матеріалу (сортування матеріалу, виділяти головне, користуватися знаннями для вирішення конкретних завдань). Одним з таких методів є метод аналізу конкретних ситуацій або кейс-метод [4, 5].

Кейс-метод – це інноваційний метод навчання у вузі, який враховує всі особливості предмета і формує необхідні знання, вміння та навички. Даний метод направлений на вирішення певної проблеми, однак дана проблема не дається в готовому вигляді, а формулюється викладачем,

виходячи з умов реальної навчальної ситуації [2]. У медичному вузі це повинно використовуватися при розгляді конкретного хворого, конкретного клінічного та санітарно-гігієнічного спостереження. Правильно створений кейс повинен відповідати характерним вимогам: мати чітко поставлену мету; мати відповідний рівень складності; бути актуальним на сьогоднішній день, ілюструвати типові ситуації, розвивати аналітичне мислення, провокувати дискусію та мати декілька рішень.

Методичні розробки занять з використанням кейс-методу повинні мати певну структуру, а саме підготовчий, основний та кінцевий етап. Для підготовчого етапу (позааудиторний) викладач готує кейс, роздає матеріали кейса студентам для домашнього вивчення, дає рекомендації з використання літератури, дає необхідні консультації та роз'яснення. Студенти на даному етапі вивчають матеріали кейса та рекомендовану літературу, відповідають на поставлені питання.

При аудиторній роботі (основний етап) студенти діляться на групи і починають роботу в групах – обговорюють вивчений матеріал, розбирають нові питання, разом з викладачем відповідають на складні питання, що викликали труднощі при обговоренні теми. Після чого викладач роздає ситуаційні завдання з кейса, студенти обговорюють завдання, групи представляють свої рішення задач з обґрунтуванням та запропоновані рішення обговорюються всієї аудиторією. На підсумковому етапі викладач підводить підсумок роботи групи з кейсом, виставляє студентам оцінки за участь в обговоренні та за їх домашню роботу.

Висновки Таким чином, використання методу кейсів при вивченні предмета повинно сприяти розвитку пізнавальних навичок і критичного мислення студентів, вмінню орієнтуватися в інформаційному просторі. Таке навчання розвиває у майбутніх лікарів розуміння структури професійної медичної діяльності, дозволяє накопичити ціннісно-смісловий досвід вирішення проблем, з якими вони стикаються в сфері професійної діяльності.

Перелік використаних джерел

1. Голубчикова, М.Г. Кейс-технологии в обучении врачей и провизоров: учебное пособие [Текст] / М.Г. Голубчикова. – Иркутск: РИО ИГИ-УВа, 2007. – 87 с.

2. Погорелова И.Г. Использование кейс метода в высшем медицинском образовании / И.Г. Погорелова, Е.В. Жукова, А.Н. Колягин // Сибир-

ский медицинский журнал. – 2010. – № 2. – С. 147–149.

3. Современные технологии обучения / Под ред. Г.В. Борисовой. – СПб., 2002.

4. Ситуационный анализ или анатомия кейс-метода / Под ред. Ю.М. Сурмина. – Киев: Центр инноваций и развития, 2002.

5. Судилова Н.Н. Применение технологии кейс-метода в преподавании предмета «Основы педиатрии и гигиены» / Н.Н. Судилова // Международный журнал экспериментального образования. – 2015. – № 2. – С. 403–404.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ВУЗУ ЯК РОЗВИТОК І САМООРГАНІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

Шаравара Л.П., Крамарьова Ю.С.
Запорізький державний медичний університет

ДУ «Дніпропетровська державна медична академія МОЗ України»

Інформація про авторів

Шаравара Лариса Павлівна, асистент кафедри загальної гігієни та екології; *Крамарьова Юлія Сергіївна*, кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної гігієни та екології.

Анотація В статті представлена актуальність та важливість обов'язкового впровадження самостійної роботи серед студентів-медиків, пов'язаних з впровадженням у навчальний процес кредитно-модульної системи. Скорочення обсягу аудиторної роботи сприяє підвищенню значимості самостійної роботи для студентів. Проведена характеристика форм та рівнів самостійної діяльності.

Постановка проблеми Нові умови розвитку сучасного суспільства ставлять перед системою вищої професійної освіти нові пріоритети та завдання. В першу чергу висувається завдання формування нового рівня підготовки фахівців, володіючих власним стилем мислення і оригінальним підходом до вирішення поставлених завдань. Цілеспрямований розвиток і системне реформування вищої освіти диктує необхідність вироблення нових підходів до організації та змісту освітніх процесів, спрямованих на забезпечення відповідності міжнародним стандартам освіти [1].